

ואח"כ ילאו נון הדפוס טופסי שטרות וכולם בסגנון א' אלא שיש בהם שימים רבים שונים זמ"ז, ולכן עלינו לברר נוסח' הנכונה. הנה נוסח' שטר בלתי'ק הדפוס בשם הג' מו"ה נתן אדלער ז"ל תוכן השטר הוא בלשון נוכח כאלו יעמוד המוכר וידבר פא"פ אל הלוקח כמו לשון הגט הרי את מותרת ותרוכית יתיכי וכדומה וכן נכון להיות למען יהי השטר קנין אליבא דכ"ע וזה נוסח רנ"א ז"ל החדר המסוים במילרים פלוני ה"ה מושכר לך עד כ"ג ניסן הסמוך והבט"ל בעד סך פ' ואגב שכירות הנ"ל הקנתי לך כל חמץ וכן שיש בו חשש חימוץ ותערובות חמץ ואפי' הנדבק בכלים שלי לחלוטין בלי שום תנאי בעולם בעד סך פ' וע"ז פרעת לי סך פ' והמותר מחויבת לשלם ביום כ"ג ניסן הסמוך והבט"ל ואין עלי שום אחריות על מכירה זו פה יום פ' הכל שריר וקים עכ"ל השטר וסיים הג' הנ"ל והנכון שקבוצה והחתימה תהי' אשורית ואם לא תוכל להי' אשורית מוטב שלא יחתום שמו כלל אלא ימסרנו לו בפני ב' עדים, ועוד כי שיהי' זהיר לכתוב רק הנדבק בכלים ולא ימכור הכלים ממנו דא"כ יאטרכו הכלים טבילה אחת"פ כשחוזר ולוקח אותם כדין כל טבילת כלים שהוא דא"כ בין כלי חדש או כלי ישן לכן יכתוב רק הנדבק בכלים ולא ימכור את הכלים עלמין עכ"ד. והנה עכ"פ אחת רואה הנוסח' שלו שהי' בלשון נוכח ואמנם לא כן כל הנוסח' שראיתי בלשון דייטש כולם נדפסו בלשון עבר או בלשון הווה ולא בלשון נוכח, אלא שיש קצת שנוי בנוסח' ההמה כי בנוסח' שאנחנו כותבין פה קהלתינו כאשר התחלתי לכתוב בלשון דייטש זה כמעט לי שנה לא ידעתי מבטן מי ילאה ובלתי ספק לא מלבי קבעתי 'אות' כי אז הי' בחיים אדמו"ר הג' מהרמ"ם ואנחנו הסמוכין פה ומימי' שתינו תמיד גם הי' מסתמא מאיזה העתק מנוסחת שלו ילאה והנה גם היא איננה כתובה בלשון נוכח אבל עכ"פ היא כתובה על שם המוכר כלומר המוכר הקנה ללוקח, ולא כן נוסחת החדשים המה כתובין בפונקט ב" אשר בו מבואר קנין באגב שהוא עיקר הקנין ושם לא די שלא נכתב בלשון נוכח אלא שכתובין על שם הלוקח כלומר הלוקח קנה מן המוכר וזה אין לשון קנין כלל כי כל קנין לריך להיות על שם המוכר מקנה או הקנה או ה"ה קנוי לך ולא הלוקח קנה, והגם שמבואר בס"י קנ"א ס"ג בחו"מ דשטרי דידן שטרי קנין הם הגם שנכתבו בלשון עבר נתתי שדה פ' וע' בר"ן בקידושון כ"ו ושו"ת רשב"א מוצא בס"י קנ"א ב"י מ"מ היינו דוקא חס זאת הוא עכ"פ שנכתבו ע"ש המוכר אפי' יהי' בלשון עבר נתתי או בלשון. הודאה המוכר נתן אבל לכתוב ע"ש הלוקח קנה לא עלה ע"ד שהוא יהי' לשון קנין בלל, דהא הטעם בלשון עבר מהני להיות קנין כי הראשונים משום בלשון עבר נמי משמעו אני נותן עכשיו כמו נתתי כסף השדה קח ממני שמשמעו אני נותן עכשיו שהרי הוא אומר קח ואפ"ה כתיב נתתי לשון עבר, אבל לכתוב ע"ש הקונה קנה אין בו לשון קנין כלל ולא מהני לכ"ע. ואע"ג דהגמ"י' פ"א מה' מכירה בשם העיטור שממנו מקור הדין דשטרי דידן קונים והוא מביא ראיי' מש"ס פ' חזקת דף נ"א דקאמר נחת המוכר שדה לאשתו לא קנתה כי יאמר לה אני לא לקחתי הכסף בתורת קנין אפס לגלויי זוזי הוא דבעי'